

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA A LA CAMBRA DE COMERÇ

Barcelona, 8 de novembre de 2010

[Introducció]

Crec que quan s'enfila la recta final d'un procés electoral s'agraeix que els candidats anem al gra i parlem clar.

S'espera de nosaltres que diguem amb la màxima precisió i claredat possible, què és el que proposem als ciutadans de cara al futur de la nostra societat i per al futur de Catalunya.

I que fem aquest exercici parlant de forma directa del nostre projecte, del nostre programa i de la nostra visió del país, sense condicionar-lo a hipotètics escenaris futurs que avui no coneixem.

També entra dins de la normalitat que els governs pretenguin presentar un balanç de l'obra feta com a aval del que proposen de cara al futur.

Es tracta d'una qüestió de respecte als ciutadans que estan convocats a fer sentir la seva veu inapel·lable en la jornada electoral.

Així doncs, intentaré anar al gra i parlar clar.

No és cap secret que afronto aquesta campanya electoral amb uns pronòstics adversos.

Crec que en bona part és a conseqüència de la crisi econòmica (que sempre castiga els qui han tingut la responsabilitat del govern). Però també a conseqüència d'una contradicció injusta però real, consistent en una imatge negativa del tripartit, però, alhora, amb una valoració positiva de l'acció de govern que he tingut l'honor de presidir.

Aquesta és, per tant, una campanya en la que, a més de competir democràticament amb els meus adversaris polítics, haig de combatre l'escepticisme sobre les possibilitats que l'esquerra catalanista pugui seguir governant.

I he de lluitar també contra un munt de tòpics instal·lats en l'opinió pública i publicada sobre la política catalana i el Govern d'Entesa.

No els recordo pas aquesta realitat força coneguda per lamentar-me'n. Ben al contrari. Si l'esmentó és per subratllar que la contemplo amb l'actitud realista que sempre he volgut que caracteritzés la meua acció política.

Però, sobretot, perquè la complexitat i la dificultat del repte constitueix un estímul extraordinari per donar la batalla electoral amb totes les meves forces.

Afronto, doncs, amb realisme i passió aquestes eleccions. I ho faig al servei d'una idea en la que he cregut i crec: **el projecte catalanista i d'esquerres centrat en el projecte dels socialistes catalans segueix sent el millor per Catalunya ...**

Aquesta és la meva convicció, i, al mateix temps, és un deure que m'imposo davant d'un nombre importantíssim de ciutadans i ciutadanes del nostre país que segueix tenint esperança en el nostre projecte.

Per si hi ha algú que encara en dubta, ho dic ben clarament de nou:

Com a President que he estat i com a candidat a la reelecció, no renego del que he fet, ni llenço la tovallola.

Segueixo creient que una política catalanista i progressista és el que més bé li anirà a Catalunya els propers anys. I que avui, només un Govern socialista pot liderar.

Per això presento i defenso el meu programa de reformes econòmiques, de polítiques socials i de desplegament de l'Estatut.

Aquesta és la meva proposta, que vull que els catalans avalin i en la qual dipositin les seves esperances.

Per alimentar aquesta esperança i per fonamentar la victòria electoral que persegueixo crec necessàries dues coses:

En primer lloc, valorar justament l'obra realitzada pels Governos catalanistes i d'esquerres des del 2004 i alhora renovar i revitalitzar el projecte que l'anima.

I en segon lloc revisar la fórmula política que l'ha de dur a terme. Això és el que em proposo fer, avui, davant vostès.

En el ben entès que a la vista de l'auditori que vostès conformen i els seus interessos específics, avui posaré l'accent més aviat en les actuacions i propostes de caràcter més econòmic.

[Reivindicació del balanç]

Com estic orgullós de la feina feta, crec oportú presentar-los un breu esbós del balanç de l'obra de govern. Un balanç contra els tòpics i les mitges veritats ...

Ho he dit en altres ocasions i avui ho repeteixo: el que hem fet aquests set anys és molt superior, en intensitat transformadora i en volum d'actuació, al que es va fer en qualsevol dels períodes anteriors.

El nostre programa de Govern pretenia aconseguir tres objectius fonamentals:

- **Primer objectiu: Millorar les condicions vida dels catalans, de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.**

Dels que hi viuen i treballen; dels que hi han viscut i treballat i ara són jubilats i/o tenen un o altre grau de dependència.

Dels qui són catalans des de fa deu, cinquanta o cent generacions, tant com dels qui fa un any que van arribar i han manifestat de forma indubtable la seva voluntat de formar part de la nostra societat oberta i plural.

- **Segon Objectiu: Preparar Catalunya per al futur, en el marc complex i difícil de l'economia globalitzada.**

Abordant les transformacions necessàries per canviar el model econòmic.

Posant l'accent en la formació del capital humà.

Afrontant la crisi, tant en els efectes immediats i més agressius sobre empreses i famílies, com en l'impuls de les transformacions necessàries del nostre model de creixement.

- **Tercer objectiu: Exercir l'autogovern amb un estil propi, basat en el diàleg i la concertació; i amb un compromís de transparència i de rendiment de comptes.**

Impulsant quatre pactes nacionals, la llei d'Educació, el desplegament de l'Estatut i avançant en el compromís de deslligar de la tutela directa del govern determinades institucions i organismes públics.

No ha estat fàcil mantenir aquests objectius pel conjunt d'incidències sobrevingudes a què hem hagut de fer front aquests anys. Perquè...

- Estem travessant una crisi econòmica sense precedents.
- Hem hagut de donar resposta a un increment molt fort de la demanda de serveis públics, especialment educatius i sanitaris.
- Hem hagut d'abordar un important ajust pressupostari, que ens ha obligat a retallar el ritme de les nostres polítiques.
- Hem hagut d'atendre d'urgència milers de petits empresaris i autònoms, a grans indústries i a desenes de milers de persones que patien l'efecte directe de la crisi.

Però res de tot això ha impedit que acomplíssim els nostres compromisos d'atendre les necessitats de la societat catalana i d'anar preparant el país per al futur.

Per això defenso amb orgull que l'acció duta a terme pel govern d'Entesa entre 2006 i 2010, ha estat transcendent.

Transcendent en el sentit que ha connectat amb l'obra realitzada anteriorment i, al mateix temps, assenyala directrius de futur que, sigui quin sigui el govern que sorgeixi de la voluntat popular expressada el 28 de novembre, caldrà seguir.

Es tracta d'orientacions i directrius de caràcter estratègic, àmpliament dialogades amb els agents socials i econòmics del país, pensades i dissenyades per a la Catalunya dels propers anys i no a benefici d'uns partits o altres.

Perquè han ajudat a consolidar les nostres institucions d'autogovern.

Perquè han produït resultats tangibles que han influït positivament en la vida de milions de catalans.

No vull fer-los ara una relació exhaustiva de les fites assolides. Uns quants exemples serviran per il·lustrar-ho:

- El govern catalanista i d'esquerres ha donat un impuls sense precedents a l'Educació, com a eina bàsica de formació de les futures generacions de ciutadans de Catalunya. El sistema públic

ha integrat, durant els anys més crítics, desenes de milers de nens i nenes nouvinguts a la xarxa pública educativa...

- S'ha donat resposta a una demanda intensa i creixent del sistema sanitari que, en molt pocs anys, ha passat de sis a set milions i mig de targetes sanitàries. Una resposta a base de més recursos humans, més CAP's i més hospitals, que mai. Una resposta a base d'un suport preferent a la recerca biomèdica vinculada als hospitals catalans. Catalunya, avui, segueix tenint una Sanitat Pública de primer nivell.
- Hem impulsat una Llei de Serveis Socials, que es va aprovar el 2007 i que, aquest any 2010, suposa una despesa per valor de més de 2.200 M d'euros. I, malgrat les dificultats, s'està aplicant la Llei de la Dependència., de la que avui es beneficien 132.000 persones.
- El Govern que presideixo ha impulsat, aprovat, desplegat i aplicat, la Llei de Barris. Arribant a més de cent barris i centres històrics de ciutats i pobles de Catalunya. Feia molts anys que aquesta eina transformadora era necessària. Però no s'havia fet. Ara sí. I si no ho haguéssim fet, avui ho notaríem amb una major tensió i una menor cohesió social.
- Hem donat un fort impuls a la política d'habitatge públic (nous habitatges, rehabilitació i reforma, habitatge per a joves, de lloguer, etc.)

- Hem posat en servei les primeres hectàrees del canal Segarra-Garrigues, un projecte que el darrer govern de CiU ens va deixar encallat i amenaçat de dures sancions de la Unió Europea. Avui la UE ha retirat l'amenaça de sanció i els pagesos han començat a regar.
- S'han executat infraestructures de comunicació que vertebraren el territori català cap a un equilibri que mai, anteriorment, no havia tingut. S'han construït en set anys, 90 Km d'autovies lliures de peatge. I s'han completat els enllaços Reus-Alcover; Vic-Olot per Bracons; Puig-reig-Berga; Maçanet-Platja d'Aro; Palafolls-Tordera. I cito només els eixos completats. Altres tants estan en execució.
- S'ha impulsat, com mai s'havia fet abans, el transport metropolità (Tramvia i Metro). Amb noves línies, com la 9 i la 10 i amb extensions de les línies existents. A dia d'avui, de cada 10 estacions, 8 estan adaptades a persones amb mobilitat reduïda. I el Metro obre les nits del cap de setmana, amb un impacte positiu en la sinistralitat, especialment entre els joves.
- S'han construït les infraestructures relacionades amb l'aigua que han allunyat definitivament el fantasma de la sequera de la gran regió metropolitana on viuen el 70 % dels catalans.
- S'ha aconseguit el major grau de reconeixement, que la llengua i la cultura catalanes hagin tingut en segles, a nivell internacional: tant al Parlament Europeu, com a la Fira de Frankfurt o la Biennal de Venècia.

S'ha impulsat i dut a terme una reducció de les càrregues administratives per a les empreses per un valor equivalent a 930 M €, que representen el 10% del total.

- S'han fet realitat finalment grans infraestructures clau per al futur del país: des de l'arribada de l'AVE a Barcelona i d'aquí a pocs dies entre Figueres i la frontera; la nova terminal de l'Aeroport; el Sincrotró o l'ampliació dels ports de Barcelona i Tarragona.
- Ha estat aquest govern el que ha negociat i obtingut per a Catalunya el millor sistema de finançament que Catalunya mai hagi tingut. Un model aprovat el juliol de 2009, que compleix l'esperit i la lletra del mandat de l'Estatut. I que aporta amb escreix una quantitat de recursos superior a moltes expectatives.

- Per fer front a la crisi, només el darrer any (2009), s'han mobilitzat recursos per valor de 9.200 M d'€uros (un 4.2% del PIB).

> per contribuir a mantenir l'activitat econòmica amb l'esforç inversor públic i amb ajuts als sectors més afectats per la crisi;

> per recolzar l'activitat i el finançament empresarial a través de les línies de l'Institut Català de Finances;

> per ajudar els sectors socials més desfavorits per l'impacte de la crisi.

... Ho deixo aquí, conscient que -per important que hagi estat l'obra de govern realitzada- el que importa de debò a tots vostès i al conjunt de la ciutadania, és el futur.

Explicar quina perspectiva de futur oferim, quin horitzó de progrés i de benestar proposem ...

Però és evident que aquesta perspectiva de futur no es construeix en el buit, ni parteix de zero. Per això he reivindicat i reivindico amb orgull una trajectòria i una obra feta que, al meu parer, constitueix un aval sòlid del meu projecte de futur.

[Prioritats pels propers 4 anys]

El projecte amb el que em presento a les eleccions del 28 de novembre és el projecte de transformació de Catalunya amb què els socialistes varem liderar el canvi polític al nostre país, renovat i posat al dia.

És un projecte que, de cara als propers anys se centra en quatre prioritats essencials:

- 1) facilitar la recuperació econòmica;
- 2) impulsar i aplicar les reformes estructurals;
- 3) mantenir la cohesió social;
- i 4) restablir l'Estatut. Tot l'Estatut. I aplicar-lo.

1) La recuperació econòmica

És evident que la recuperació ha de passar per l'enfortiment del teixit productiu, que aconseguirem incrementant les mesures per l'accés al crèdit, donant suport a la innovació i a la conquesta de nous mercats i, fins i tot habilitant instruments que comparteixin el risc amb les empreses. En aquest context i en el d'impulsar el seu paper de capital, emmarco els acords amb l'Alcalde de Barcelona per a convertir la ciutat en capital europea del cotxe elèctric.

Cal una aposta sense vacil·lacions per noves "vetes" d'ocupació, lligades a sectors de molt difícil deslocalització: la cultura, les ciències de la vida, l'esport, l'eficiència energètica, les TIC, l'atenció a les persones, etc.

En cadascun d'aquests àmbits crearem o impulsarem estructures i infraestructures noves o ja existents, insistirem en la formació, en el crèdit, en l'estímul dels projectes estratègics. Alguns d'aquests projectes i propostes els he fet públics els últims dies, d'altres els aniré desgranant al llarg de la campanya.

La setmana passada, vaig presentar la proposta de creació d'un Fons que permeti reduir els costos d'inversió de les PIMES en R+D+i. Un fons que permetria, alhora, millorar els seus comptes de resultats i donar valor a l'esforç extraordinari que s'està fent en recerca pública a les universitats i centres de recerca de Catalunya.

Així mateix vull formular davant seu una altra proposta per afavorir la renovació i la competitivitat del teixit productiu del país.

Es tracta de crear i consolidar 12 Districtes Especials d'Innovació, arreu de Catalunya, on les companyies més fortament innovadores hi trobin les millors condicions de creixement i expansió. En base al sòl industrial de l'Incasòl, i altres operadors públics, disponible a les àrees amb proximitat a centres de coneixement (universitats, instituts de recerca, centres tecnològics), proposem una oferta específica i completa d'incentius fiscals, financers i de suport a la internacionalització. Seleccionarem aquestes empreses primant les que siguin fortament innovadores i generin creixement i ocupació. La idea és que les institucions han de compartir risc amb aquestes companyies. Tant és així que plantejem que el valor del sòl a ocupar es capitalitzi en forma de crèdit participatiu. Un crèdit que només comenci a retornar-se quan l'empresa entri en beneficis.

A Catalunya no hi manquen idees de negoci. Tenim moltes empreses-llavor. Les DEi han de ser el fertilitzant que les permeti esdevenir planta, i després arbre.

Tenim la perspectiva de que les DEi puguin acollir més de 200 noves empreses i activitats econòmiques i creïn més de 2.000 nous llocs de treball qualificats.

També he parlat ja del suport a la formació de les persones per a la seva ocupabilitat. Ho farem amb una nova llei de FP, i sol·licitant la competència executiva en la gestió de les bonificacions a la formació contínua.

Cada treballador ha de tenir una orientació personalitzada i un dret a formació que li permeti consolidar la seva carrera professional.

He parlat ja de l'especial atenció que hem de posar en els joves amb poca formació. Avui, gairebé 50.000 joves menors de 25 anys tenen un molt baix nivell formatiu. No ajudar-los seria condemnar-los a l'exclusió i a ser una càrrega per la societat durant tota la seva vida. A la vegada que cal estimular l'ampliació de la formació dels joves menors de 30 anys en atur (uns 74.000 a tot Catalunya).

Per això he presentat la proposta del contracte de formació, el "Contracte de futur" pel qual a aquests dos col·lectius de joves se'ls ofereix l'oportunitat d'adquirir unes habilitats i una primera oportunitat laboral posterior en el primer cas; i l'oportunitat d'ampliar la seva formació en el segon cas

2) Les reformes estructurals per transformar el model econòmic.

Perquè Catalunya acabi de sortir de la crisi encara tenim deures pendants. Alguns dels quals precisaran de reformes en d'altres àmbits (europeu i estatal), perquè puguin ser viables i eficients:

- Una reforma del sistema financer, que permeti assegurar la disponibilitat de crèdit a les empreses, i que no siguin instruments que afavoreixin les bombolles en un sector.

- La reforma energètica, per incrementar la presència de les energies renovables dins el mix energètic i per acabar de garantir la qualitat en el

transport i la distribució, amb instruments com la nostra llei de qualitat en el subministrament.

- La reforma de l'administració, que ha de fer-la senzilla, àgil i orientada a la prestació de serveis públics.

No esperin de mi una afirmació que considero molt alegre, per no dir frívola, del tipus de “reducció d'un 25 % de l'administració”, com va dir, crec que aquí mateix, el candidat de CiU.

Per diverses raons: per honestedat. Perquè no es pot dir que el govern actual ha “col·locat gent a dojo”, quan el que s'ha fet ha estat regularitzar la situació i incorporar nous professionals a l'educació, la sanitat i la seguretat de Catalunya, a raó de 17.900 mestres, 4.600 metges i metgesses i 7.600 mossos.

Però dit això sí que estic disposat, no només a parlar, sinó que ja hem començat a actuar, per simplificar els procediments administratius i aprimar l'administració catalana.

De fet, ja fa dos anys que he començat a fer-ho: 2.000 places de personal d'administració i servei vacants que han estat amortitzades en els darrers dos anys.

- La reforma fiscal, per assegurar que tenim recursos suficients per a les polítiques públiques i que són aportats de manera equitativa i justa.

- La reforma ambiental, perquè no ens podem permetre no gestionar i mantenir el medi correctament, i hem d'adaptar-nos al canvi climàtic.

Sense dogmatismes paralitzants, però sense excuses per anar posposant indefinidament els canvis necessaris.

Per això vaig presentar, aquesta setmana passada, una mesura per a la creació d'un fons de fins a 2.000 M d'euros per finançar projectes d'estalvi i eficiència energètica

3) El manteniment de la cohesió

Catalunya podria haver tingut la seva cohesió en risc aquests últims anys. De fet, ha estat en risc, perquè l'arribada de més d'un milió de persones, en menys de deu anys, sense haver fet les inversions necessàries, podia haver precipitat la pèrdua de prestigi dels serveis públics. Gràcies les prioritats marcades pels governs de progrés això no ha passat.

I aquests és el meu compromís per als anys que venen: mantenir i millorar l'educació, la salut, els serveis socials, la justícia, la seguretat i la resta de polítiques públiques lligades a la cohesió. Perquè no volem cap altra Catalunya que la que permet progressar a tothom qui lluita per fer-ho.

Mantenir vol dir que no s'exclouï ningú.

Millorar vol dir guanyar en eficiència i en qualitat.

Haurem de fer més. Però proporcionalment no tindrem més recursos.

Això vol dir que ho hem de fer millor.

Per donar forma concreta a aquesta prioritat he parlat de crear un Fons d'Innovació i Desenvolupament Social. Per complementar amb una atenció directa a les persones l'extraordinari treball de transformació i millora dut a terme amb la Llei de Barris.

4) El restabliment de l'Estatut

L'Estatut és bàsicament un instrument per millorar el benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya a través de l'autogovern.

Però també vol ser un instrument per millorar l'encaix de Catalunya dins d'Espanya.

Una Espanya que els socialistes plantejem en evolució progressiva cap a una estructura i un funcionament clarament federal, fent una interpretació que entenc natural i lògica de l'esperit de la Constitució de 1978.

Per aquestes dues raons bàsiques i, sobretot, pel respecte profund que sentim per la decisió sobirana i democràtica dels catalans, volem que es compleixi de manera íntegra, l'Estatut votat el juny de l'any 2006.

I ens comprometem a completar les transferències pendents, tant com a exigir el compromís del govern d'Espanya de treballar per trobar les vies adequades i constitucionals per recuperar allò que va ser objecte de pacte polític i la sentència del Tribunal Constitucional va malmetre o limitar.

Sempre m'he negat a prometre als ciutadans allò que sé que difícilment podré acomplir. D'altres ho fan, perquè de les promeses futures i de la recreació constant d'un enemic que ens maltracta, n'han fet un ofici.

Jo vull comprometre'm amb l'exigència de complir i fer complir l'Estatut (les competències, la Disposició Addicional 3a i el Finançament).

Però no parlaré, només per quedar bé, de concert econòmic. Perquè no és possible. No en els termes amb què ho fa el líder de CiU.

El sistema de finançament previst a l'Estatut i negociat pel conseller Castells i jo mateix durant un any, ja es va concebre amb l'objectiu d'anar-lo acostant, en resultats, al model del concert, a mitjà termini.

No fem populisme ni demagògia. El Consell de Garanties Estatutàries ja ens va advertir que el Concert no era possible.

El nostre sistema de finançament és, doncs, el millor pacte fiscal i econòmic dins del sistema constitucional i estatutari.

No faré propostes que afegixin insatisfacció i frustració. Jo no vull aventures ni brindis al sol com les del concert, ni dir que Catalunya està fora de la Constitució.

Catalunya per avançar ha de negociar, dialogar i influir. Aquest és el camí que obre l'Estatut i que hem de mantenir i en el que hem de perseverar.

Artur Mas ens proposa una maniobra de distracció: Prometre el concert per d'aquí a dos anys (a vegades parla de pacte fiscal, com si el nostre

sistema de finançament no fos un pacte fiscal), convençut que després ja trobarà l'excusa per carregar a l'enemic de Madrid la responsabilitat de la negativa del concert i el cupo. Tot plegat em sembla una falta de responsabilitat impròpia de qui ha tingut importants responsabilitats o aspira a obtenir-les.

Jo no prometo res que no es pugui obtenir o complir. Aquesta és la diferència.

(El sentit del projecte polític)

Bé, senyores i senyors,

Encara que de manera inevitablement incompleta, els estic parlant d'un projecte viu, en marxa, que té sentit i utilitat perquè mira lluny i a la vegada toca de peus a terra.

El projecte que tinc l'honor d'encapçalar és diàfan i transparent en les seves intencions:

Els socialistes catalans:

- Volem centrar els esforços en la recuperació econòmica, ajudant prioritàriament els més joves, a formar-se, a formar-se millor, a ser els protagonistes d'una economia cada cop més internacionalitzada, donant prioritat al talent, buscant l'excel·lència.

- Volem mantenir i consolidar els avenços en prestacions socials que s'han aconseguit aquests anys.
- Volem que Catalunya segueixi essent la capdavantera de l'evolució d'Espanya en un sentit federal, fent que l'Estat de les Autonomies acabi esdevenint a tots els efectes en un Estat federal.
- Volem l'acompliment íntegre de la nostra llei de lleis, que és l'Estatut.
- Volem recuperar el sentit del pacte constitucional.
- I exigim que s'articulin fórmules per refer el pacte estatutari i recuperar competències i preceptes de l'Estatut votat pel poble el juny de 2006 i retallats pel Tribunal Constitucional.

Jo he afirmat per activa el que proposo: un govern catalanista i d'esquerres, un Govern socialista per a una Catalunya plenament autònoma en una Espanya federal. Un govern que sigui una veritable garantia de progrés per a Catalunya.

I he afirmat per passiva allò que no estic disposat a subscriure: Ni un govern de dretes ni un projecte independentista.

No seré President, tampoc, amb els vots del PP. El partit que ha atacat Catalunya, les seves institucions i el seu Estatut votat per la majoria dels catalans i catalanes.

I que ara ataca, amb una triple ofensiva:

- Contra la convivència lingüística amb una ofensiva brutal contra el català.
- Que ataca la convivència social amb una creuada manipuladora contra els immigrants. Ells persegueixen els diferents, jo vull centrar-me en perseguir als delinqüents, que és una cosa ben diferent.
- I que qüestiona l'Estat autonòmic proposant la seva involució.

Encara espero que el senyor Mas digui que no pactarà amb el PP.

Què més han de fer, dir o insinuar per tal de que rebutgi el seu suport?

Jo tinc clar els meus principis, i no els subhastaré per tal de ser investit President.

Primer la dignitat i la responsabilitat, abans que el poder.

Catalunya no es mereix que qui marqui el seu futur sigui el PP, que és qui més ha treballat per destruir el seu present.

[Les condicions polítiques d'aquest projecte]

Per tant vull deixar ben clares, en tot moment, quines són les condicions per fer possible un projecte que es proposa:

Primer, realitzar les reformes necessàries i imprescindibles per assegurar la recuperació econòmica i la transformació del nostre model productiu aplicar aquest projecte;

I **segon**, utilitzar al màxim la nostra capacitat d'autogovern i exigir el compliment del pacte estatutari.

En conseqüència amb aquests dos propòsits, he dit que consideraria incompatible pactar amb forces polítiques que proposin reformes econòmiques o retallades de les polítiques socials que comportessin un increment de les desigualtats en la nostra societat.

De la mateixa manera que també considero contradictori governar amb forces polítiques que neguin la necessitat de les reformes estructurals imprescindibles o que vulguin desvirtuar-les fins al límit de convertir-les en intrascendents.

I d'altra banda, tampoc contemplo la possibilitat de governar amb forces polítiques que posin com a condició la celebració d'un referèndum que, més enllà de ser il·legal i inconstitucional, duria la societat catalana a una nova etapa de tensió i frustració.

És en aquest sentit que parlava, quan fa uns dies afirmava que creia necessari un punt i a part.

Catalunya ha de seguir tenint un govern catalanista i d'esquerres. Aquesta és la meva íntima i absoluta convicció. Però jo no estic disposat a encapçalar-lo a qualsevol preu, si el preu a pagar és la paràlisi o la fugida endavant sortint-nos del marc constitucional.

¿Catalunya ha de tenir un govern fort, com diu el candidat de CiU? Naturalment. Un govern fort amb un programa que giri entorn de l'experiència acumulada i les propostes renovades que formulem els socialistes catalans.

Continuarem en la línia que m'he marcat a l'inici d'aquesta campanya.

Presentant propostes davant d'uns adversaris
que amaguen les seves propostes,
o bé perquè no en tenen
o bé perquè no volen que coneixem les seves intencions, com va fer
David Cameron al Regne Unit,
o bé perquè tenen compromisos ja adquirits que volen amagar.

Però ara, a Catalunya li convé una majoria socialista amb idees clares, i
un projecte clar.

Per abordar el futur del país, calen solucions, no problemes.

Aquest matí he presentat el meu LEMA de campanya.

Els socialistes serem la garantia

- del progrés econòmic per a lluitar contra la crisi,
- de la justícia social per evitar que la crisi afecti als més febles
- i de l'autogovern de Catalunya, davant dels que el volen
menystenir, atacar o ignorar.

Artur Mas no representa el canvi.

És el retorn al passat. És fer passes enrere.

El PSC, els socialistes i jo, personalment, ens oferim als ciutadans de
Catalunya com la GARANTIA DEL PROGRÉS, DEL DIÀLEG I DE LA JUSTICIA
SOCIAL.

Ni aventures, ni falses dreceres, ni invents, ni passes enrere.

Més Catalunya, més Estatut, més Justícia Social.

GARANTIA DE PROGRÉS.

Aquest és el meu compromís.

Aquesta és la meva garantia.

Aquesta és la meva paraula.

*

En començar els hi deia que volia ser clar i anar al gra.

Crec que ho he estat prou, però per si vostès no ho han percebut així, estic a la seva disposició per aclarir tots els dubtes que puguin tenir sobre l'abast del projecte que represento i les intencions polítiques que el sustenten.

Moltes gràcies.